

Architectenduo waagt sprong over eigen schaduw

17-02-2009 00:00 | Economie | Leoné, Theo |

Walter Zeinstra (r) en Remco Veerbeek voor de gevelwand van De Baluster in de Amersfoortse wijk Vathorst. De reeks grachtenpannen wordt verrassend onderbroken door moderne architectuur. Ook excentriekelingen verdienen een plek.

DEN HAAG - Spring over je eigen schaduw. Bedenk dingen die andermans voorstellingsvermogen te boven gaan. Walter Zeinstra en Remco Veerbeek starten hun eigen architectenbureau.

In al haar eenvoud is de brochure van het tweetal indrukwekkend. Nieuwkomer ZVA, letters voor Zeinstra Veerbeek Architecten, weet duidelijk van wanten. Op de fietsroute door de Amersfoortse wijk Vathorst vormen de gevels van project De Baluster een hoogtepunt. Omgetoverd werd het lelijkste pand in Groningen, de C0x26A-winkel aan de Herestraat. Villa's, kantoren en eigenwijze appartementencomplexen passeren de revue. Zeinstra en Veerbeek stappen uit het Noordwijkse bureau van Gerben van Manen en gaan samen verder. Drukke tijden voor het duo. Contacten worden gelegd met ontwikkelaars, corporaties en stadsarchitecten. De eerste opdrachten zijn binnen. Walter (1969) en Remco (1975) zeggen onderling aan een half woord genoeg te hebben. Die klik viel op. Zeinstra: "De directie zag hoe we samenwerkten. Wilde ons als partner in de zaak hebben. Dan ga je nadenken. Van Manen is een prachtig bedrijf met een gigantische orderportefeuille. Mijn droom was om ooit met een eigen bureau, onder eigen naam, mooie dingen te maken. Je staat op een kruispunt. Wat te doen? Twee jaar hebben we nagedacht. Je wordt voor de keuze gezet. Ik ben nu 39. Dan blijf je toch niet tot aan het pensioen hetzelfde doen? Dan dooft de vlam". Op vakantie viel de beslissing. Remco genoot in Zuid-Frankrijk, Walter bezocht Italië. De kogel vloog door de kerk, de werkgever reageerde vol begrip. Zeinstra: "We werken met een open vizier, hebben geen dubbele agenda. We mogen de projecten waaraan we gewerkt hebben,

gebruiken om onszelf te presenteren. Fantastisch. Negen van de tien zouden zeggen: ben je belazerd. Wij gunnen elkaar de tijd om de overgang vlotjes te laten verlopen".

Bouwvakker

Remco Veerbeek, geboren in het Achterhoekse dorp Sinderen, wilde in het spoor van zijn vader bouwvakker worden. Mee in het busje. Prachtig. Liep soms ook behoorlijk in de weg. "Bouwvakker worden? Nee, doe dat maar niet, vond mijn vader." Na de middelbare school in Aalten volgde de gang naar de Hogere Technische School in Arnhem. Volgde in die jaren stage bij Maas Architecten in Lochem. "Op de HTS heb ik leren kolommen en vloeren tekenen. Met Roel Lichtenberg won ik de landelijke afstudeerprijs, een ontwerp voor een architectuurcentrum in Apeldoorn". Volgens de jury blonk het ontwerp uit in degelijkheid en elegantie, waarbij niet geschroomd werd van traditionele oplossingen af te wijken. Van de HTS via de Technische Universiteit Delft belandde Veerbeek in Noordwijk bij Van Manen. Eerst als gewoon tekenaar, al snel als assistent-ontwerper. Veerbeek genoot van de eigen verantwoordelijkheid, werd direct in het diepe gegooid. En pakte de kansen met beide handen aan. Tot en met een gerealiseerd kinderdagverblijf in India toe. Walter Zeinstra droomde van een bestaan als boer. Nou ja, ook econoom zou wel iets kunnen zijn. Werken in de bouw? Nee toch. Nee, niet in de voetsporen van vader, directeur van de woningcorporatie in Harlingen. Een bezoek aan een voorlichtingsdag van de faculteit Bouwkunde in Delft bracht de ommekeer. "Ik vond precies wat ik zocht. Creatief, technisch, de schaal der dingen. Ik hou niet zo van dat kleine gedoe". Theoretisch gekneed op de Technische Universiteit Delft, begon Zeinstra in 1997 onder aan de ladder bij Penta Architecten in Harlingen. Huisjes tekenen, nog zonder de computer. Na anderhalf jaar volgde de overstap naar het bureau van Cees Reijers in Delft. Van klein tot groot passeerde de revue. Woontoren met hotel in de Maashaven? Geen probleem. "Plotseling ging ik echt ontwerpen, bouwen en werkbesprekingen voeren. Alles leerde ik. Cees Reijers is tot op de draadnagel van het detail. Hij vecht voor extra kwaliteit. Heeft nogal eens ruzie, wordt dan gezien als lastpost". Zeinstra betitelt de periode Reijers als 4,5 tropenjaar. "Een tijd van dag- en nacht werken. Voor zijn personeel is hij niet gemakkelijk. Ik heb het nog het langste bij hem uitgehouden. Ontzettend veel heb ik van Cees geleerd. Ook het knokken voor de kleine dingen. Voor de details die nu net het verschil uitmaken".

Teamwerk

In 2002 verkaste Zeinstra naar het vijftig personen sterke bureau van Gerben van Manen in Noordwijk. Kwam terecht in een cultuur van slagvaardig teamwerk. Voor de architect werd de goedkeuring van de Welstandscommissie een eindstation, tekenaars voltooiden de ontwerpen. "Bij Van Manen hebben we geweldig kunnen bouwen. Het was een logische stap. Het commerciële schuw ik niet. Je kunt best flexibel plannen maken die aanspreken in de verkoop. Maar dan zonder jezelf te verliezen. Als op de voordeur een rekje moet, dan krijg ik dat ook". De steeds groter kringen trekkende kredietcrisis, schrikt Zeinstra en Veerbeek niet af. Het tweetal knoopt contacten aan met gelijkgestemde bureaus om als cluster sterker in de markt te staan. Zeinstra: "Het bouwen voor starters in de woningmarkt normaliseert. Er is een schreeuwende behoefte. Van de geplande productie moet nog altijd 80 procent gebouwd worden. Het kaf zal zich scheiden van het koren".

Publicatie datum: 17-02-2009

Laatst gewijzigd: 17-02-2009 09:13

Trefwoorden:

Bron: <http://www.cobouw.nl>